

บ้านและสวน

พฤษภาคม 2557 www.baanlaesuan.com

Home Studio

ความสุขของการทำงานที่บ้าน

สถาปัตยกรรม > ๒๕๕

B

รู้จักไม้ดอกหอมใหม่ๆ

เยี่ยมรังต้นไม้ > ๒๒๐

มุมทำงานในสวน

การ์เด้นไอดี > ๒๑๓

ทำงานสุขๆในห้องสวยๆ

ดีไซน์ไอดี > ๒๕๐

Available on the iPhone App Store

> ๒๑๐

จากตะวันตก สู่ตะวันออก

ห้องนั่งเล่นภายในบ้านจัดวางเฟอร์นิเจอร์แบบมิกซ์แอนด์แมตช์หลากหลายสไตล์ โดยเน้นโทนสีน้ำตาลอ่อนและเขียว ให้ความรู้สึกสบายตา ใช้ประโยชน์ของพื้นที่ว่างระหว่างหน้าต่างด้วยการทำชั้นหนังสือ ส่วนผนังด้านหลังชั้นวางทีวีติดวอลเปเปอร์ลายทางช่วยให้ห้องแลดูสูงขึ้น

คุณอลัน แบริร์ เจ้าของบ้าน

ผนังโล่งหน้าบ้านติดที่แขวนจักรยานแทนการจอดบนพื้นปกติ

เพิ่มลูกเล่นด้วยการแขวนไม้กระถาง แม้จะเป็นต้นไม้ปลอม แต่อย่างน้อยก็ช่วยเพิ่มพื้นที่สีเขียวได้บ้าง

ณ ย่านริเวอร์วัลเลย์ยังคงพบเห็นตึกแถวเก่าสไตล์โคโลเนียลได้ทั่วไป แม้จะมีอาคารสูงและอพาร์ทเมนต์ขึ้นอยู่รายรอบ แต่ตัวอาคารก็ได้รับการอนุรักษ์เป็นอย่างดี

คุณอลัน แบริร์ และ คุณภาสวรรณ พรหมพัฒน์ เป็นเจ้าของบ้านและมณฑานกร เดิมคุณอลันอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่อ่างน้อย 10 ปี ต่อมาได้ย้ายข้ามซีกโลกจากตะวันตกมาสู่ตะวันออกเพื่อหน้าที่การงาน และในที่สุดก็ตั้งรกรากอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์จนบัดนี้เป็นเวลากว่า 4 ปีแล้ว

มองจากด้านนอกแทบไม่เชื่อว่าภายในบ้านเล่นระดับเป็นสามชั้น ตัวบ้านมีหน้าแคบ แต่มีความลึกตามสไตล์ตึกแถวแบบชิโน-โปรตุกีส ชั้นล่างเป็นที่จอดรถและห้องเก็บของ มีบันไดทางขึ้นไปยังชั้นสองซึ่งจัดเป็นห้องนั่งเล่น ห้องครัว และส่วนรับประทานอาหารที่กว้างขวางพร้อมมุมทำงาน ชั้นบนเป็นห้องใต้หลังคา มีบันไดทางขึ้นแยกไปยังออฟฟิศที่อยู่ชั้นบน และจากห้องนั่งเล่นก็มีบันไดขึ้นอีกทางหนึ่งเพื่อไปยังห้องนอน

คุณอลันเล่าว่า “หลังจากย้ายมาทำงานที่สิงคโปร์ก็รู้สึกทึ่งกับตึกแถวสไตล์โคโลเนียลของตัวเอง เริ่มมองหาทำเลที่สามารถอยู่อาศัยและทำงานควบคู่กันได้ แต่ยังคงให้ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในเวลาเดียวกัน ตอนที่อยู่วัยเยาว์ ออฟฟิศก็อยู่ในตึกแบบลอฟท์ เพราะไม่ชอบบรรยากาศของห้องชุดแบบคอนโดมิเนียมหรืออพาร์ทเมนต์ ในที่สุดโชคชะตาก็นำพาให้มาพบตึกแถวแห่งนี้เพราะนั่งแท็กซี่ผ่าน เพียงแวบแรกก็รู้สึกว่าใช่เลย ก่อนหน้านี้นบ้านนี้ก็เคยเป็นสตูดิโอออกแบบมาก่อน สภาพภายในค่อนข้างลงตัวมากแล้ว คือดูเหมือนบ้าน แต่ไม่ใช่บ้าน เพราะใช้เป็นออฟฟิศ เพียงแต่ไม่มีครัว ก็เลยต้องเพิ่มครัวเข้าไป ผมชอบเลย์เอาต์ของบ้านหลังนี้มาก ตึกแถวห้องนี้มีสองชั้น ค่อนข้างกว้าง ผมแบ่งโซนง่ายๆ คือพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว ชั้นบนสุดพื้นที่ใต้หลังคามีสองฝั่งแยกทางขึ้นกัน ห้องใต้หลังคาชั้นบนก็ทำเป็นออฟฟิศ แบ่งเป็นพื้นที่เก็บวัสดุสำหรับงานตกแต่งและพื้นที่ทำงาน

เรื่องและภาพประกอบ : "แพรวแก้ว"
ภาพ : สิทธิศักดิ์ น้ำคำ

เจ้าของ - ออกแบบ : คุณอลัน แบริร์ และคุณภาสวรรณ พรหมพัฒน์

พื้นปูพรมหนังลาขนาดใหญ่ให้สัมผัสนุ่มสบายเท้า เหมาะกับห้องนั่งเล่นที่ต้องการบรรยากาศผ่อนคลาย

เจ้าของบ้านเริ่มสะสมของแต่งบ้านตั้งแต่สมัยอยู่ที่นิวยอร์ก นับถึงตอนนี้ก็เกือบจะ 20 ปีแล้ว ด้วยความเป็นนักเดินทาง เฟอร์นิเจอร์ งานศิลปะ และของสะสม แต่ละชิ้นล้วนมาจากแรงบันดาลใจ เรียกว่ามาจากทั่วทุกมุมโลกก็ว่าได้

เนื่องจากฝ้าเพดานในบริเวณนี้ค่อนข้างเตี้ยและเป็นพื้นที่ได้บันได จึงจัดเป็นมินิบาริในห้องนั่งเล่นให้แสงสว่างด้วยโคมไฟตั้งโต๊ะ และสร้างบรรยากาศด้วยภาพพิมพ์สีเหลืองสดใสที่ได้จากบรูกลิน

โถงทางเดินภายในบ้านแบ่งพื้นที่ใช้สอยด้วยบันไดกับวัสดุปูพื้น โดยใช้พื้นไม้เป็นวัสดุปูผิวในพื้นที่สาธารณะอย่างห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร และทางเดินไปยังส่วนสำนักงาน สำหรับพื้นที่ด้านใน เมื่อก้าวขึ้นบันไดก็ปูพรมทั้งหมด จัดเป็นห้องนั่งเล่น มุมทำงานส่วนตัว และห้องนอน

เลือกใช้โซฟาเข้ามุมที่รับรองเพื่อนสนิทกลุ่มใหญ่ได้ ผืนงานด้านหลังก่อด้วยอิฐมอญเปลือย เป็นการเล่นผิวสัมผัสที่แตกต่างกัน มุมด้านซ้ายบนเป็นผนังกระจกสองด้าน ช่วยสะท้อนให้ห้องนั่งเล่นดูกว้างขึ้น แต่มองไม่เห็นห้องนอนที่อยู่ข้างบน

โคมไฟทำจากแก้วเป่า (Hand Blown)
จากประเทศเบลเยียม เป็นงานแฮนด์เมด
โดยช่างจะเป่าแก้วเป็นลูกกลม ช่วงที่แก้วยังไม่เย็นตัว
ก็ขวดปลายแล้วนำมายึดกับตาข่ายให้เป็นพวง

“ส่วนในห้องรับประทานอาหารก็เรียกว่าใช้งานได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นทานข้าว ต้อนรับลูกค้า ประชุม นำเสนองาน ส่วนตัวไม่ชอบออฟฟิศที่ล้อมด้วยกระจก เหล็ก โลหะ ซึ่งเหมือนออฟฟิศออกแบบทั่วไปในสิงคโปร์ เราต้องการสเปซที่แตกต่าง เมื่อลูกค้าก้าวเข้ามาก็จะได้รับประสบการณ์ที่ต่างออกไป ลูกค้าส่วนใหญ่ชอบมาก เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งทั้งหมดในบ้าน ลูกค้าสามารถหยิบจับ ทดลอง สัมผัส และใช้งานได้หมด เป็นสเปซที่ให้ความรู้สึกถึงความเป็นบ้านและที่ทำงานที่อบอุ่น คำถามที่ลูกค้าถามผมก็คือ คุณออกแบบให้โรงแรมของเราเป็นเหมือนบ้านคุณได้ไหม และบทสนทนาต่อมาคือ ช่วยทำบ้านของเราเป็นแบบนี้ด้วยนะ นับว่าเป็นเสียงตอบรับที่ดีเกินคาด”

เจ้าของบ้านเริ่มสะสมของแต่งบ้านตั้งแต่สมัยอยู่ที่นิวยอร์ก นับถึงตอนนี้ก็เกือบจะ 20 ปีแล้ว ด้วยความเป็นนักเดินทาง เฟอร์นิเจอร์ งานศิลปะ และ

ของสะสม แต่ละชิ้นล้วนมาจากแรงบันดาลใจ เรียกว่ามาจากทั่วทุกมุมโลกก็ว่าได้ แม้ไม่ใช่ของราคาแพง ต่างที่มา ต่างสไตล์ เมื่อนำมาจัดวางรวมกันในบ้าน กลับสวยงามลงตัว

“อันที่จริงมีเฟอร์นิเจอร์มากกว่านี้ แต่เก็บอยู่ในห้องเก็บของบ้าง ผากไว้ที่บ้านเพื่อนบ้าง ก็หมุนเวียนสลับเปลี่ยนกัน อย่างโต๊ะกินข้าวได้มาจากทางตอนใต้ของฝรั่งเศส เก้าอี้กินข้าวก็ได้มาจากโรงเรียนเก่าในปารีส ชั้นวางหนังสือมาจากบรูกลิน ตอนที่ย้ายข้ามซีกโลกมา เฟอร์นิเจอร์เหล่านี้ถูกส่งมาในตู้คอนเทนเนอร์ 40 ฟุต แม้ไม่ใช่สิ่งมีค่าที่เป็นตัวเงิน แต่ก็เป็นคอลเล็กชั่นส่วนตัวที่มีคุณค่าทางใจ และผมคงเป็นคนเดียวในสิงคโปร์ที่มีชุดโต๊ะกินข้าวถึง 3 ชุด (หัวเราะ) ของเหล่านี้เป็นสิ่งที่บอกตัวตนของผมได้เป็นอย่างดี และบ่งบอกถึงงานออกแบบของผมด้วย ผมไม่ชอบของใหม่ทั้งหมด ต้องมีเก่า มีใหม่ มีแบบ

โมเดิร์น แบบแอนทิก ผสมกันไป

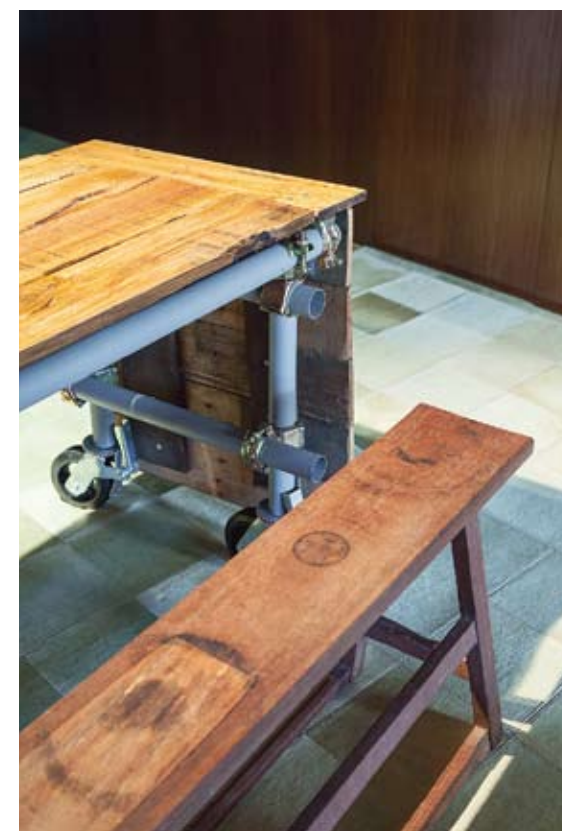
“เฟอร์นิเจอร์บางส่วนผมก็ทำเองจากวัสดุเหลือใช้ เช่น เศษไม้จากแท่นวางสินค้าที่หาได้ง่ายในสิงคโปร์ ก็นำมาประกอบเป็นโต๊ะที่อยู่ในห้องนั่งเล่นด้านหน้า หน้าท๊อปโต๊ะทำจากเศษไม้ ขาโต๊ะมาจากเหล็กนั่งร้าน มีคนโยนทิ้ง ผมก็ไปเก็บมาทำความสะอาด ทาสีใหม่ ด้านล่างก็นำตู้เหล็กสีแดงจากอิกเกียใส่เข้าไป ให้ความรู้สึกเหมือนได้โต๊ะใหม่เก๋ๆ ที่ไม่จำเป็นต้องมีราคาแพงเสมอไป สำหรับผมแล้ว ของแพงไม่ได้หมายความว่าดีเสมอไป และจากโต๊ะทำงานตัวนั้น ถ้าหันหลังกลับไป โต๊ะบุฟเฟ่ต์สีฟ้า ผมเจอที่ร้านขายของเก่าในบรูกลินซื้อมาเพียงไม่กี่ร้อยเหรียญ ตอนที่เจอนี้มันแค่ละชิ้นยังแยกวางกันอยู่ นำมาประกอบกันเข้า ใส่ท๊อปหินอ่อนก็ดูเหมือนใหม่ เดิมเป็นไม้มะฮอกกานี จำไม่ได้ว่าครั้งแรกทำเป็นสีอะไร แต่ก็เปลี่ยนสีไปเรื่อย ดำ ขาว พอย้ายของมาที่

ห้องรับประทานอาหารที่กลายเป็นพื้นที่อเนกประสงค์ โต๊ะรับประทานอาหารขนาด 12 ที่นั่ง ใช้จัดประชุมรับรองลูกค้า หรือจัดปาร์ตี้กับเพื่อนฝูงได้อย่างสบาย ผนักด้านหลังออกแบบเป็นชั้นวางของสะสมยาวตลอดแนว ทั้งยังแบ่งมุมเล็กๆ ใกล้หน้าต่างเป็นโต๊ะทำงานของคุณอลันอีกมุมหนึ่งด้วย

สิงคโปร์ก็เกิดรอย เลยต้องทำสีใหม่ ก็คิดว่าจะทำสีอะไร เอาสีฟ้าแล้วกัน ผมชอบนำของเก่ามาทำใหม่ คิดในมุมที่แตกต่างออกไปก็ทำให้เกิดงานออกแบบใหม่ๆ ได้”

บ้านของนักออกแบบจึงไม่ใช่เพียงแค่ออกแบบ หากเป็นสเปซของการทดลองและเรียนรู้ ไม่มีข้อกำหนดตายตัว อาจทำมาจากวัสดุสิ่งใกล้ตัวที่ไม่มีราคา แต่เมื่อนำมาผนวกกับไอเดีย พลิกแพลงและพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ บ้านหลังนี้จึงกลายเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ของผู้ออกแบบได้อย่างชัดเจน

ตู้เหล็กสีแดงข้างใต้ซื้อมาจากอียิปต์ ด้านหลังเป็นโต๊ะบุฟเฟต์สไตล์คลาสสิก ได้มาจากร้านขายของเก่า หลังจากที่ย้ายมาอยู่สิงคโปร์ก็ทำสีใหม่เป็นสีฟ้าอ่อน ช่วยให้ผนังด้านหลังมุมทำงานแลดูเก๋ไก๋ยิ่งขึ้น

ห้องครัวตกแต่งด้วยโทนสีเทา-ดำ ครัวตัวทันสมัยด้วยอุปกรณ์เครื่องครัวสเตนเลส ผสมผสานกับไม้ในส่วนของฝ้าเพดาน ผนัง และท็อปเคาน์เตอร์ ช่วยให้สัมผัสที่อบอุ่น ด้านบนตู้แขวนทำลิบไฟซ่อนไว้ เพื่อให้แสงสว่างแก่ชั้นวางของเหนือเครื่องดูดควัน และช่วยให้ครัวขนาดเล็กดูไม่มีที่บจนเกินไป

โต๊ะทำงานประกอบขึ้นเองจากเศษไม้และท่อเหล็กจากนั้งร้านที่มีคนโยนทิ้งไว้

ทำบ้านให้เป็นโฮมสตูดิโอ

บ้านของคุณอลันเป็นตัวอย่างที่ดีในแง่ของการแบ่งพื้นที่ในบ้านให้เป็นทั้งที่อยู่อาศัยและที่ทำงานไปพร้อมกัน ตัวบ้านแบ่งตามการใช้งานออกเป็น 2 ส่วนง่ายๆ คือ

พื้นที่สาธารณะ (Public Area) เป็นพื้นที่ที่ทุกคนเข้าถึงได้ ไม่ว่าจะเป็นลูกค้า พนักงาน หรือเพื่อนฝูงทั่วไป ในที่นี้ก็คือส่วนสำนักงานและห้องรับประทานอาหารที่ใช้เป็นห้องประชุม รับรองลูกค้าและแขกหรือที่มาพบปะพูดคุยงาน มีลักษณะค่อนข้างเป็นทางการ

พื้นที่ส่วนตัว (Private Area) กลุ่มคนที่จะเข้าถึงพื้นที่นี้ก็คือญาติสนิทมิตรสหาย ห้องนั่งเล่นและห้องนอนจึงจัดรวมให้อยู่ในบริเวณนี้

เนื่องจากหน้าต่างของห้องรับประทานอาหารเป็นกระจกใสบานสูง จึงติดตั้งบานเกล็ดตลอดแนวช่องเปิดเพื่อพรางแสงในช่วงกลางวัน ผังตรงข้ามยังเป็นที่ตั้งของคอนโดมิเนียม บานเกล็ดนี้ก็ช่วยให้ความเป็นส่วนตัวในช่วงกลางคืนอีกด้วย

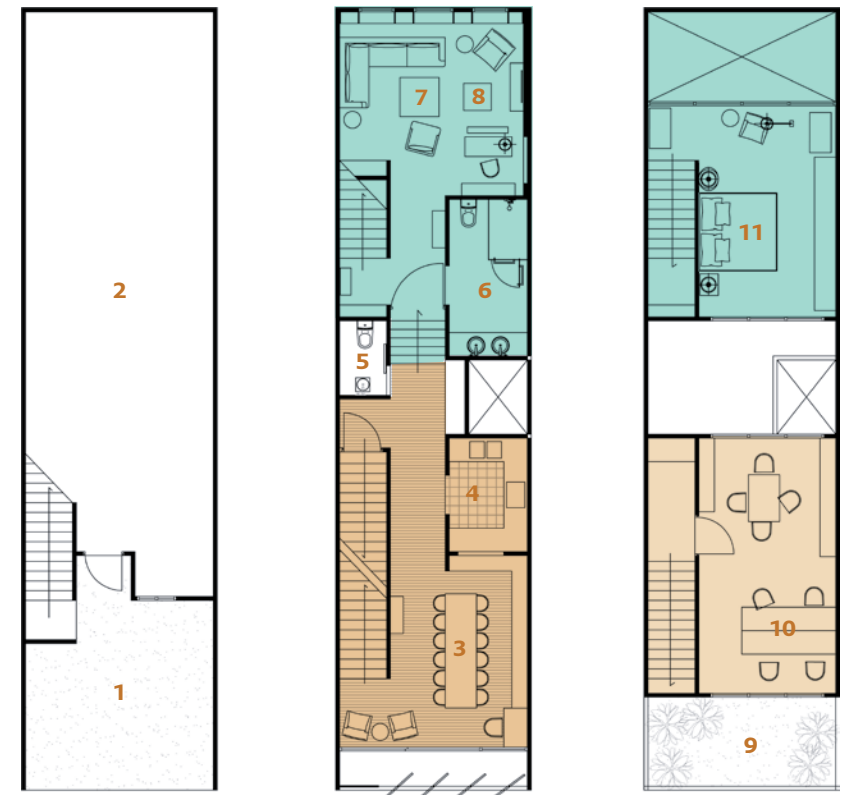
การจัดทางสัญจร (Circulation) เป็นสิ่งหนึ่งที่โฮมสตูดิโอควรให้ความสำคัญ เพราะเป็นวิธีการแบ่งกลุ่มผู้ใช้งานไม่ให้ล้ำพื้นที่กัน เชื่อว่าคงไม่มีใครอยากให้ลูกค้าเดินผ่านเข้าไปยังห้องนั่งเล่นส่วนตัวหรือห้องนอนภายในบ้านของเราแน่ ดังนั้นพื้นที่สาธารณะควรเป็นส่วนที่ทุกคนเข้าถึงได้ง่ายที่สุด

นอกจากนี้ตำแหน่งบันไดภายในบ้านและระดับพื้นที่แตกต่างกันก็ทำให้สเปซของที่ทำงานและที่อยู่อาศัยแบ่งออกจากกันอย่างชัดเจน หากโครงสร้างของตัวอาคารไม่ได้มีการเล่นระดับมากนัก การเลือกใช้วัสดุที่ต่างกันไปก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยแยกพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัวออกจากกันได้ เช่น การเลือกใช้พื้นกระเบื้องหรือพื้นหินในส่วนของสำนักงาน และเลือกใช้พรมหรือพรมไม้ในส่วนที่อยู่อาศัย เพื่อให้สัมผัสที่อบอุ่นแบบบ้าน

แปลน

1. ที่จอดรถ
2. ห้องเก็บของ
3. ห้องรับประทานอาหาร
4. ครีว
5. ห้องน้ำ
6. ห้องอาบน้ำ
7. ส่วนนั่งเล่น
8. ส่วนทำงาน
9. สวนระเบียง
10. สำนักงาน
11. ห้องนอน

Private
Public

< เจาะผนังครัวเพื่อใช้เป็นช่องส่งอาหารและเครื่องดื่ม ขณะเดียวกันก็ช่วยเปิดมุมมองต่อเนื่องกับห้องรับประทานอาหารและทำให้ห้องครัวขนาดเล็กดูไม่อึดอัด

△ มุมอ่านหนังสือในห้องนอน จัดวางเก้าอี้หนังและโคมไฟตั้งพื้นแบบโบราณ ผนังกระจกด้านหลังเป็นกระจกสองด้าน มองลงไปเห็นห้องนั่งเล่นที่อยู่ด้านล่างได้ แต่ข้างล่างจะมองไม่เห็นพื้นที่ข้างบน ช่วยให้ห้องนอนขนาดเล็กดูไม่อึดอัด แต่ยังคงความเป็นส่วนตัวไว้ได้

< ห้องใต้หลังคาจัดเป็นพื้นที่ของสำนักงานออกแบบ เลือกใช้เฟอร์นิเจอร์ลอยตัวและชั้นเหล็กประกอบอย่างง่าย ๆ เพื่อจัดวางวัสดุตัวอย่างในงานตกแต่ง